

Na grootvader Joseph en vader Edgard hebben de jongelieden Joseph en Philippe Dedobbeleer het roer in handen op het fokbedrijf 'de Trop'. Twee jonge fokkers die hun eigen weg vonden in de afzet van reforme-dieren en hopen hun weg gevonden te hebben in de fokkerij.

Joseph en Philippe Dedobbeleer: 'We geloven niet dat klein maal klein toch groot kan fokken'

Wie kent Gabriëlle, Esperance, Coquette en Bibi de Trop niet meer? Stuk voor stuk dieren die in het verleden reekswinst behaalden op nationale keuringen te Brussel, Libramont of Doornik. Hun fokker, de familie Dedobbeleer uit het Vlaams-Brabantse Pajottenland, is zeker geen onbekende in het fokkersmilieu. De naam was trouwens vroeger zowel in de fokkerij van het Belgisch-witblauwras als in de fokkerij van Brabantse trekpaarden bekend. In 1962 behaalde grootvader Joseph Dedobbeleer, gevestigd te Bellingen, met de stier Joujou (v. Alaska) een nationale kampioenstitel in Brussel. Joujou verhuisde later naar de ki-locatie in Mons. Josephs zoon Edgard vond een nieuwe stek op het bedrijf van een oom in het nabije Pepingen, waar het huidige fokbedrijf 'de Trop' zeg maar 'gegroeid' is. Edgard trad in de voetsporen van zijn vader, die officieel jurylid was in het witblauwras, en werd ach-

tereenvolgens jurylid en rascoördinator. Momenteel zwaaien de zonen Joseph (35) en Philippe (34) de scepter over de typisch vierkante Brabantse hoeve. Terwijl moeder Linda een stoffig kader met de foto van Joujou vanachter de keukenkast haalt, rondt Philippe Dedobbeleer de historie van het bedrijf af: 'De familie draait al heel lang mee in het fokkerijcircuit.'

'Zelfvermarketing'

Het huidige bedrijfskoppel telt 375 stuks vee waarvan ongeveer 140 moederdieren, inclusief holsteindraagmoeders, en zo'n 140 fokzeugen van het hybride ras rattle-

row. Verder is er 45 hectare gras- en weiland en 30 hectare mais en akkerbouwteelten.

Eventjes is geëxperimenteerd met het verbouwen van luzerne als eigen eiwitbron. Dat lukte niet omdat de broers de teelttechniek niet onder de knie kregen. Joseph: 'Spelt daarentegen verbouwen we al een tiental jaar succesvol. Naast volle melk tot op speenleeftijd krijgen de kalfjes hier hooi en vlokken vermengd met spelt. Spelt bevordert hun gezondheid en beschermt ze in het bijzonder tegen clostridium.'

Ook het jongvee krijgt naast een rantsoen

Despotedochter Esperance en haar Groomkalf

van twee derde voordrooggras en een derde mais nog spelt gevoerd plus een jongveekorrel met 22 procent ruw eiwit. Vaarzen worden tot de eerste kalving tot ongeveer 24 tot 26 maanden ouderdom in het weideseizoen bijgevoerd met mais. Koeien krijgen tijdens de zomerperiode slechts wat extra mineralen, vooral sele-

dieren. Een tussenpersoon uitschakelen helpt daarbij.'

Eigen weg zoeken

Gabriëlle (v. Reconfort d'Anixhe) en Esperance zijn zowat de stammoeders van het fokbedrijf 'de Trop'. 'Gabriëlle was de betere fokkoe, maar Esperance was haar

Hippie du Stordeur (v. Ola du Carrefour), Mandataire d'Anixhe (v. Major de Wihogne), Reconfort d'Anixhe (v. Cocktail) en Boby de la Roue (v. Lancier). In een recent verleden was dat Samuele van Terbeck, een Diabolo van Terbeckzoon, die veel bespiering en finesse doorfokte, maar volgens zijn eigenaars te weinig gewicht meegaf. 'Vaders streven was bespiede dieren te fokken met fijnheid in het vlees, maar met nog voldoende gewicht, groei-kracht en goed beenwerk.'

Voor de natuurlijke dekdiens doen Joseph en Philippe nu een beroep op de 30 maanden oude Zidane van de Kalsijdehof (v. Rossignol). Tevens wordt de zelfgefokte stier Bourgogne de Trop gebruikt, een volle broer van Osbornedochter Beauty de Trop, de moeder van de Agriflanderskampioene 2007.

Wat het huidige ki-gebruik betreft, zetten de broers minder stieren in dan voorheen. Dat wordt gedaan om meer lijn in de fokkerij te krijgen. 'Op een bepaald moment hadden we dertien verschillende kalveren in onze dertien kalverhuten', vertelt Joseph. 'We probeerden alle combinaties uit, maar dat leidde tot niets.' Alle hoop is nu gevestigd op Dafydd d'Ochain, die een vlotte bevruchter is, en Empire d'Ochain, die voor sterk beenwerk tekent. 'Wij gaan voor gewicht, voor koeien boven de 850 kg, geeft Philippe aan. 'Wij leveren immers onze fokstiertjes aan vleesveehouders, niet aan keuringsfokkers. Inteeltproducten geven te "weke" kalveren. Een "andere" origine, vruchtbaarheid en goed beenwerk staan bij ons voorop.' Joseph vult aan: 'We geloven niet in het Waalse gezegde "dat klein maal klein toch groot kan fokken". Wij zoeken liever onze eigen weg.'

Guy Nantier

In de familiegeenen

Broers Dedobbeleer: 'Wij zoeken onze eigen weg'

De Dafyddhalfzusjes Truda en Davina

nium voor de vruchtbaarheid en koper tegen schurft.

De stiertjes verlaten het bedrijf als dekstier of worden op 750 kg afgemest, klaar voor de slacht. De uitstootkoeien worden eveneens zelf afgemest. Het afmestrantsoen bestaat uit aardappelen, CCM, snijmais en een afmestbrok met 21 procent ruw eiwit. Waar in de eerste afmestperiode de nadruk ligt op mais, ligt in de eindfase het accent vooral op de afmestbrok. De slachtstiertjes worden verkocht op basis van geslacht gewicht, de uitstootkoeien op voet. 'Bij een afhouding van drie procent op de verkoopprijs op voet komt dit uiteindelijk op hetzelfde neer als een verkoop op geslacht gewicht.' Joseph en Philippe doen aan 'zelfvermarketing': ze vervoeren en verkopen de slachtdieren rechtstreeks aan de grootslagers op de markt van Anderlecht. 'We zijn er eigenlijk uit noodzaak ingerold', geeft Joseph aan. 'Onze veehandelaar ging met pensioen. Maar we waren ook op zoek naar een hoger rendement voor onze

meerdere op de keuringen', zegt Joseph. 'De Dafyddhalfzusjes Truda, Davina en Esperance (een Despotehalfzus van Davina via moeder Beauty de Trop) voeren in vijfde generatie terug op Gabriëlle.'

Davina en Truda waren blikvangers op de recente keuring tijdens Agriflanders 2007 in Gent. Vooral vanwege hun aparte afstamming in vaderlijke lijn, Dafydd d'Ochain, die niet bepaald als exterieurkanon te boek staat. Davina schopte het zelfs tot kampioene van Vlaanderen bij de jonge vaarzen. De deelname aan keuringen beschouwen Joseph en Philippe voor wat het waard is: goede pr. Philippe: 'Keuringen blijven een mooi uithangbord voor ons fokvee. Foto's in de landbouwpers zijn een goede reclame.'

Op het bedrijf kalven de moederdieren het hele jaar door. In de winter wordt ki toegepast. In de zomer mogen natuurlijk dekkende stieren hun gang gaan omdat de weilanden ver van het bedrijf liggen. Natuurlijk dekkende stieren die hun stempel drukten op de fokkerij waren